

1. ЗА ПРИНЦИПИТЕ НА ИЗМЕРВАНЕ НА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ОБЕКТИ

Иконометрията има предимството и способността да поставя на преден план измерителния процес. Поначало измерването е източник на знанията за света. То има

значение за опознаване и управление на реалните процеси. Човек винаги измерва, като в много случаи прави това, без да го осъзнава. От теоретико-познавателна гледна точка измерването е една от конкретните форми на преход от емпиричното към теоретичното знание. Според Д. И. Менделеев "науката (познанието - б.м.) започва оттогава, откакто започва измерването. Науката е немислима без мерки". Както всяко познание, измерването започва с анализ на обекта и определяне на целите на измерването. То се включва като елемент на схемата на идентификация на обекта, който се изучава. Безцелното измерване е безсмислено, а неосъзнатото - безполезно.

2. ЗА ЕДИНИЦИТЕ НА ИЗМЕРВАНЕ В ИКОНОМИКАТА

При извеждането на съответните икономически показатели се предполага, че разглежданите в икономическите обекти свойства имат характеристики, сходни с тези на математическите

величини. Съществуващите съмнения относно допустимостта, че обектите на икономиката не притежават свойствата на измеримите величини, са неоснователни. Независимо от специфичността на икономическите величини, които се отнасят предимно до обществени процеси и отношения, наред с използване на различни начини за съпоставяне (бални оценки, ранжиране, сравнения и др., които не представляват по същество измерване в буквален смисъл) за измерване се прилагат и универсални, общоважащи за различните области на знанието единици на измерване, а така също и единици, специфични за икономическите обекти.

Поначало единиците на измерване са исторически категории и представата за тях се изгражда постепенно на основата на натрупания опит и потребностите от тях. Тъй като и опитът, и потребностите в началните етапи на развитие на обществото са били ограничени, то и представите за единиците са били несъвършенне.